Ч. 50. Неділя 15 (2) марта 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Велика демонстрация в Будапешті. — Розклад парляментарних робіт. — Бесіда Ізвольского.

Вчера посли рускі, словіньскі, хорватскі, італіяньскі і румуньскі, які належать до буджетової комісиї, відбули спільну конференцию в справі тактики, якої треба придержувати ся підчас нарад над буджетом просьвіти і судівництва. Постановлено в слідуючім тиждни відбути нову конференцию. Доси не єсть ще постановлене, що по полагодженю буджету справ внутрішних вийде на дневний порядок нарад комісиї. Імовірно комісия полагодить ряд дрібнійших справ, а рішенє питаня, чи насамперед буде обговорюваний буджет просьвіти, чи судівництва, буде зависіти від вислїду конференций правительства з провідниками сторонництв, котрі відбудуть ся слідуючого тиждня.

Від кільканацятьох днів відбували будапештеньскі социялісти збори, аґітуючи за устроєнєм несподівано в многих сторонах міста демонстраций, так аби власти нічого не здогадували ся. Вчера по полудни розліплено в ріжних місцях плякати слідуючого змісту: „Не можна дальше терпіти обманьства, довершуваного на народі в справі загального голосованя. Не позвольмо більше на те. — Сторонництво социяльно-демократичне". Ті плякати були кличем до вчерашної демонстрациї. О год. 8 вечером зібрали ся робітники в ріжних товариствах, звідки удали ся на улиці малими громадками. Уложено наперед, що робітники з дальших дільниць мають поспішити до середмістя і устроїти демонстраций перед народним касином, а відтак перед домом конституцийного сторонництва; робітники зібрані в VII. і VIII. дільници мали демонструвати перед клюбом сторонництва Кошута, а перед ріжними иншими політичними клюбами в инших дільницях прочі робітники. Той плян старано ся точно виповнити. О год. $8^1/_2$ вечером зібрало ся коло льокалю сторонництва Кошута около 1000 осіб, однако не могли дістати ся перед сам дім, бо полїция їх розігнала, уживаючи шабель. Богато осіб покалічено, але й богато поліциявів потерпіло рани від каміня. Шиби в доохрестних каварнях повибивано. Ще гірше діяло ся на Карльсрінґу, де товпа наткнула ся на сильний відділ поліциї. Заки дано приказ до розігнаня товпи, упало кілька вистрілів і кількох поліциянтів ранено. Поліцию обкинено камінєм. Також в инших місцях стріляно. До каварні Ню-Йорк, переповненій гістьми, упала куля і ранила одного з присутних. Демонстрациї тревали до 11-ої години в ночи. Арештовано 50 осіб Матеріяльні шкоди дуже великі, вибито сотки шиб. В дільници VII. і VIII. вже о годині 8 вечером задержано всяку комунікацию.

На основі дотеперішних вістий мала би державна рада зібрати ся в понеділок 23 марта о 3-ій год. з полудня на весняну сесию На першім засіданю має бути внесене правительственне предложенє про побір новобранців і приділене войсковій комісиї, однако наймовірнїмше після першого читаня, котре мало би зараз почати ся, сподівають ся наглих внесень про вибори з боку Русинів, социялістів, кат. народовців і ґр. Штернберґа, котрі виповнять кілька початкових засідань. Наколи би буджетова комісия не упорала ся до 23 марта з полагодженєм буджету і звітом, призначено би ще їй перший тиждень цьвітня для довершеня сеї задачі, позаяк друге читанє буджету повинно би розпочати ся 7 цьвітня, щоби скінчити буджетову розправу до 25 мая, коли знов збирає ся делеґация (в Пешті). З огляду на все те Великодна перерва тревала би лише тиждень (по лат. Великдень).

Після великої імовірности делеґациї будуть радити в Пешті аж до початку липня, а тоді державна рада вже не збирала би ся на дальшу сесию, бо в липни мають бути склика-

---

8)

Артисти і їх штука.

Образки із сучасної і давнїйшої культури.

Після Де Во, Остена і др.

написав К. В.

(Дальше *).

Соліман побачивши, що заінтересував видців своєю штукою, скористав із сеї нагоди і відозвав ся: Може хто з панів наставить мені своє лице? Я проколю єму зараз шпилькою а він може сам переконати ся, що ціла тота істория то дрібничка.

Всї присутні відступили ся. То буває часами, що хтось позичає якомусь фаринниковн свого годинника; але лиця? — На то не міг якось ніхто зважити ся. Тимчасом Соліман говорив дальше: Позір, мої панове, тепер черга на язик!

І заким ще хтось міг щось на то сказати, як він вже виставив язик і пробив грубу шпильку через саму середину. Відтак обернув кілька разів язиком разом зі шпилькою... Та й у видців на такий вид аж щось в середині перевертало ся. Соліман виймив шпильку і сховав язик а відтак сказав:

От і блахман! Ессави мають так само як і я дірки в язиці і лици, подібні до тих, які роблять собі жінки в ушах на ковтки. Чомуж би в таку дірку не можна вбити шпильки? Впрочім можна в тілї без обави поробити й кілька нових дірок. Може хто з панів позволить, то зроблю єму дірку в язиці.

Всї чим скорше позамикали роти. Чоловік має преці лиш один язик. Тимчасом Соліман вбив собі ніж в тіло і кров не потекла. Він урізав ся у великий палець і зараз кров потекла. Аж страшно було дивити ся! Але Соліман дмухнув на палець, стер кров і з рани не лишило ся ані сліду. А чому? Бо таки не було ніякої рани. Він на хвильку перед тим уколов ся два рази в палець, а коли відтак притиснув пушку ножем, удаючи, що ніби ріже ся в палець, коров від натисненя виступила так обильно, що здавало ся, мов би він врізав ся. Колиж перестав тиснути, то й кров перестала йти а одно дмухнене загоїло рану.

Наконець показав ще таку штуку: Засукавши високо рукави сорочки, запалив смолоскипу і держав над нею руку. Дерево тріщало а рука почорніла від полумінн. Соліман при тім порушав ся то сюди то туди, мов би танцював. — То лиш длятого — пояснив він — щоби був продув! Безнастанний рух не позвалиє полумінн попечи руки, тим більше, що й сама полумінь зовсїм не шкідлива. То оливою напущена смолоскипа. Над ґазовою полумінию не показував би я тої штуки — та й Ессави не показали би також.

Індийскі факіри.

На европейских сценах виступають тепер артисти з ріжних кінців сьвіта, почавши від Муринів та сорокатих Мулятів а скінчивши на Японцях та Хінцях, котрі то послідні люблять продукувати ся своєю штукою киданя острих ножів так, що понабивають їх повнісенько в дерев'яну стіну довкола чоловіка, також Хінця, що стоїть з розложеними руками, опершись об стіну. Але індийскі факіри не виступали ще доси ніколи на европейских сценах. Може то й длятого, що поправді они не артисти, лиш чудотворці, котрих штука може й удає ся в Індиї, але ледви чи удалась би в Европі А відтак поправді сказавши, навіть і не знаємо чи то все, що про факірів в Европі говорять і пишуть, єсть дійстною правдою. Штуки, які їм приписують, суть так фантастичні і неприродні, що не хочесь вірити, щоби они були правдиві, хоч би їх хтось, як бачимо, пояснював навіть суґґестиєю.

Слово „факір" єсть поправді арабске і значить „убогий". В Індиї уживають замість того слова „джоґі" або „йоґі", що означає „чоловіка, котрий роздумує". Суть то люди бідні, покутники, котрі своє житє просьвятили Богу і правді, над тим роздумують і научають людий. Они жиють по темних печерах і в джунґлях (хащах), а нарід уважає їх за сьвятих, живить їх і доглядає, о скілько они того потребують. Отже тоті факіри або джоґі показують иноді й всїлякі штуки, очевидно на то, щоби укріпити людий у вірі в свою сьвятість та щоби їх позискати. Але деякі їх штуки суть того рода,

---

*) В попереднім фейлетоні, в тім місци, де бесїда про факірів видруковано через похибку „Індияни" замість „Інди".

ні сойми галицкий, краіньский і ческий для уконституованя. Можливо, що літом буде склйкана до Відня неустаюча комісия для наради над предложенем правительственним про обезпечене на случай старости і робочої неспроможности. Се предложене внесе правительство на весняній сесиї державної ради а тепер відбувають ся в міністерствах наради про обсяг сего обезпеченя. Як зачуваємо, міністри христ. суспільні і ческі настають на те, щоби то обезпечене було розширене і на хліборобских робітників і робітників дрібного промислу.

Делеґациї постановлено скликати на певно на 25 мая до Пешту на нову сесию, а Мадяри не будуть сему опирати ся, позаяк бажають, щоби ті самі делеґати брали участь в сесиї, що не було би можливим в осени, бо угорский сойм має бути по літній сесиї замкнений, отже на осінну делеґацийну сесию треба би вибирати нових делеґатів. Спільний буджет вже тепер укладають і рада спільних міністрів одобрить єго в цьвітни.

Моравский та істрийский сойм має бути скликаний 28 марта на коротку сесию (3—4 засіданя) для ухваленя буджетової провізориї.

На оногдашнім засіданю російскої Думи виголосив міністер справ заграничних Ізвольский бесіду, в котрій підніс, що мировий договор з Японією богато справ лише зазначив в загальних начерках, полишаючи їх до полагодженя будучим умовам. История учить, що нераз народи по війні научили ся взаїмно шанувати себе і найшли дорогу до доброго пожитя, коли ні одна із сторін не утратила нїчого із своєї історичної спадщини. Так само і Росия внаслідок договору в Портсмут не утратила нїчого із своєї історичної спадщини і може подати руку Японії. Заключена з нею дня 28. липня в Петербурзі конвенция має велику материяльну вартість; хоч не єсть одинокою запорукою мира на Далекім Всході, але становить одно звено в системі міжнародних договорів Росиї. Та система опирає ся перед усім на союзі з Францией, а минувшого літа Росия заключила також договор з Анґлією, який відносить ся вправді лише до деяких справ в Азиї, однако становить без сумніву моральну запоруку загального мира і тривкости нових російско-японьских відносин. Також Німеччина і Сполучені Держави, з котрими Росия стоїть в історично приязних відносинах, стремлять до тої самої цїли, іменно до сотворення певнїйшої рівноваги і мира над берегами Океану Тихого. Отже положене для загального мира користне. Відношене Росиї до Японії опирає ся на взаїмній пошані історичної спадщини, в обороні котрої Росия всьо поставить на вагу, а міністер гадає, що російский нарід має такі самі чувства. — Бесіду Ізвольского приймила Дума оплесками.

Новинки.

Львів, дня 14-го марта 1908.

— **Відзначеня.** Є. В. Цїсар надав радникови лї ництва, Людв. Унґерови у Львові з нагоди перенесеня єго на єго власну просьбу в сталий стан спочинку, титул старшого радника.

— **Іменованя.** П. Міністер справедливости іменував секретаря судового в Чернівцях Ферд. Сиржістї'ого, радником суду краєвого і начальником суду повітового в Заставній. — П. Міністер зелїзниць іменував старшого комісаря будівництва Ант. Леґлера, заступником начальника II секциї консервациї в Стрию, начальником I секциї консервациї в Ярославі і призволив на заміну місць службових Евг. Василькевичеви, старшому комісареви будівництва в Чернівцях і Едм. Гербстови, комісарези машин в Станиславові.

— **Реформа матури.** Вчера оголошено урядово подрібні приписи, містячі в собі нові постанови що до іспитів зрілости в школах середних. Крім знаних вже постанов показує ся з тих приписів, що в будучности можуть при іспитах зрілости бути присутні делеґати властий і інституций, котрі причаняють ся до удержаня середної школи. Крім того буде дозволений вступ до салї іспитової також родичам взглядно опікунам абітуриєнтів. Висказано також бажане, щоби іспити зрілости відбували ся, о скілько-се можливе, в присутности цїлого персоналу учительского заведеня, в виду чого виклади в инших клясах мають бути в тих днях застановлені. Іспит ученика має тревати найбільше годину.

— **„Кружок правників“ у Львові** подає до вівомости: Просимо усїх тих, що відносять ся до нас в який небудь справі письменно, щоби на своїх письмах налїплювали народні марки, видані тепер товариством педаґоґічним на будову бурси. Заявляємо заразом, що і наші письма виходячі з „Кружка правників“ до сторін, будуть все значені народними значками. Письма, не заосмогрені марками тов—а педаґоґічного, не будуть увзгляднені.

— **Дрібні вісти.** Канадийский „Фармер“ доносить, що законопроект інкорпорована чина сьв. Василия Великого в Канаді перейшов вже третє читане в доміпіяльним парляменті. — Щез без слїду 38-лїтний селянин з Батятич повіта каменецкого, Григорий Зборівский вийшовши ще перед місяцем з дому. Зборівский нездужав від довшого часу на умі. — До замкненого помешканя панї Гелертової при ул. Городецкій ч. 16 добув ся вчера невислїджений доси злодїй, а розбивши тоалєтку вкрав 3 браслєтки, 2 шнурки французских коралів 3 брошки і довгий золотий ланцушок все разом вартости около 1000 К. — Панї Гонораті Бялоґурскій, замешкалій при площи Цлові ч. 2, вкрадено кілька штук ґардероби вартости 160 К. — П. Фр. Ґольдман знайшов вчера на площи Марийскій золотий дамский годинник і зложив єго на поліциї. — Зарібник Іван Барович, купуючи в склепі Барта при площи Краківскій, так розсердив ся на помічницю купецкого Мера, що вдарив єго підковою по голові і зранив. — Тов—о „Ризниця“ в Самборі закупило цїлий склеп церковно-бронзівничих виробів Петра Дуткевича в Станиславові. Є се вже четверта з ряду фірма закуплена „Ризницею“. — Лука Щудляк, ученик II кл. брідскої ґімназиї, здер собі на губі малу ранку, видко нечистою рукою і дістав від того так наглого затроєня крови, що до години помер. Тїло єго відвезено до родинного села Боратина.

— **Завіщанє ческого патриота.** Помершний сими днями член палати панів і президент ческої Академиї наук, старший радник будівництва, Йосиф Глявка, лишив около 4 мілїонів майна. Проценти з того капіталу, які виносять річно около 200.000 К, записав він на народні цїли, іменно же утворив фондацию свого імени і імени двох своїх помершиx жінок, з котрої 70 прц. призначив на цїли штуки, науки і лїтератури для ческої академії наук, а 30 прц. на запомоги ческих студентів.

що просто не хочесь вірити, щоби они були можливі. До найбільших належить слїдуюча, звістна в цїлій Індиї і повторювана з всїлякими відмінами. Др. Гензольдт так розповідає в однїй анґлїйскій ґазеті:

На публичній площі в місті Аґра викопав якийсь факір своєю короткою білою паличкою ямку, глубоку може на 6 цалів, і вложив в ню напів дозрілий овоч дерева манґо (овочі того дерева, величини гусячого яйця, жовті, суть дуже смачні, хоч нагадують в смаку трохи терпентину) та прикрив єго. По трох минутах зачала вилазити із землї рапава кора дерева; оно росло дуже борзо, ставало щораз більше і більше, і за пять мінут по закопаню виросло таке, як кожде инше правдиве, високе звиш пятьдесять стіп, з листєм і овочами. Було то зачароване дерево, бо ані один листочок на нїм не рушив ся, анї не пускало тїни (!). Коли було підійти до него, то оно ставало невиразне і щезало. Коли же було уставити ся у певній віддалї, то єго можна було знов виразно видїти. Два анґлїйскі офіцири, котрих не було при засаджуваню зерна, таки зовсїм дерева не видїли. Впрочім всї єго видїли. Факір проповідував ще яких 20 мінут, а коли скінчив, дерево щезло. Він викопав засаджений овоч і пішов.

При иншій нагоді видів др. Гензольдт, як ту саму штуку показував якийсь Рам Сінґ в селї недалеко Серінаґару. Сим разом він не лиш видів зачароване дерево, але й відфотоґрафував єго, дотикав ся єго пальцями а навіть лазив на него.

Дивним дивом описав тоту саму історию вже на кілька лїт перед тим якийсь Анґлїєць, котрий богато лїт прожив в Індиї, в часописи „Chamlers Journal“ як слїдує: „Штуку манґо“ виконав одного разу якийсь факір в марті у веранді мого власного дому і то передо мною і трома иншими дуже недовірчивими особами, котрі сидїли півколесом і добре дивили ся єму на пальцї. По середині перед нами стояв вазонок, наповнений сьвіжою землею з мого города. Факір домішав чогось до землї, всадив відтак сухе зерно манґа, полив водою і накрив подовгастим чотирогранним полотном.

Підчас коли факір і єго помічник для забави других видців показували цїлий ряд дивних і незвичайних штук, ми чотири не спускали ока з манґа, постановивши собі не дати пустити собі блахмана перед очи. Аж ось полотно зачинає по середині підносити ся, мов би якийсь патик знїзу спóду підоймав єго в гору. Коли підняло ся може на яких вісїм цалів понад вазонок, приступив факір до него, взяв єго за оба кінцї і не дотикаючи вазонка, підніс в гору а ми побачили перед собою молоде деревце манґо з чотирома листками, таке, як би єму було тиждень.

Він накрив вазонок і ростину знову та вернув до своїх инших штук а ми уважали дальше на деревце. Тепер підняло ся полотно на яких дві стопи в гору, а коли факір єго знов розкрив, то оно виглядало вже як мале деревце, котрому може бути два роки. За третим разом було вже деревце манґо яких чотири стіп високе і мало два зелені овочі, котрі за четвертим разом перемінили ся вже були в два красні спілі овочі. Факір дотикнув ся єго тепер перший раз, щоби зірвати овочі і нам подати; ми їх розкраяли і спожили а они були такі добрі і сьвіжі, як лиш можна собі того бажати. Відтак оглянули ми деревце, котре було, що правда, маленьке і делїкатне, але впрочім мало корінє, пеньок, галузє, кору і листки такі самі, як і кожде инше дерево. Коли зважити, що ми чотири недовірчиві Европейцї добре на все уважали, що той фаринник робив то все без ніяких приладів і що був зовсїм розібраний, лиш довкола бедер був оперізаний полотенцем та що то все діяло ся в нашім власнім помешканю і в білий день, то річ ясна, що на таку штуку годі знайти якого поясненя.

Той сам автор розповідає ще про иншу штуку, котрої однак він сам не видів, лиш чув про неї. Якийсь фаринник на улици показує товпі свої штуки. Він виймає з коша скручений в клубок шнур, привязує один єго конець до коша а відтак кидає клубок в гору. Шнур видко розвиває ся в безконечність, бо клубок вже не спадає. По тім шнурі на приказ фаринника лїзе єго помічник, осьмилїтний хлопчина десь в гору і щезає присутним з очий. Дурна штука, не правда? Очевидно клубок полетів через дах якогось дому а хлопець полїз туди; але й то правда, що тут всї доми низькі а шнур іде простїсенько в гору, отже се пояснене єсть недостаточне.

Фаринник показує свої дальші штуки а наконець кличе свого хлопця, щоби злазив. З гори чути голос хлопця, що єму не хоче ся. Фаринник впадає тодї в злість, бере ніж в зуби і лїзе на гору а за хвильку скапує кров і хлопець спадає неживий на землю. Як колиб нїчо не стало ся, фаринник накриває єго полотном а відтак зачинає запрятувати свої річи. Забирає все а наконець стягає і полотно, котрим хлопець накритий. Нараз зриває ся хлопчина зовсїм здоровий і веселий та сьміє ся до публики. З якихсь ран і крови та потовченя на нїм анї слїду.

(Дальше буде).

Фондациєю сею мав завідувати ческа Академія наук і куратория конвікту студентів, котрий він оснував під протекторатом Виділу краєвого. Крім того поробив він ще поменші записи на инші народні цїли.

— Репертуар рускогo театру в Бережанах. Саля „Сокола". Початок точно 7·30 вечером. Білєти продає раньше торговля п. Юзичиньского і п. Гервого, а в день представленя від 6 вечером каса театру.

В неділю дня 15 марта „Хата за селом", циганьска драма в 5 дїях зі співами і танцями, переложена з повісти Крашевского.

— Ювилейний похід в честь Є. Вел. Цїсаря, на котрий вже Цїсар згодив ся а котрий передефілює перед ним, відбуде ся дня 15. червня с. р. у Відни. Кошти урядженя того походу обчислено на 2 мілїони корон; украшене улиць міста Відня буде коштувати 600.000 кор. Артистична управа сего походу буде спочивати в руках товариств „Secession" і „Hagenbund". На улицях, котрими буде похід переходити, буде уставлених 250 трибун на поміщене 200.000 людий. В поході возьме участь около 10.000 осіб, подїлених на 21 груп. Похід вирушить з Ротунди, будинку оставшого ся в Пратері по всесьвітній виставі 1873 р., і піде улицями Пратерштрассе та Рінґом, широчезною улицею, що іде довкола середини міста і попри цїсарску палату та верне відтак назад до Пратеру (найбільшого у Відни парку).

— Закордонні розбишаки в Галичині. В Липнику, повіта бяльского, в західній Галичині, удало ся жандармериї арештувати сими днями якогось підозріного чоловіка. Показало ся, що єсть то якийсь Пашиньский, розбишак, котрий втік з царства польского в Росиї. Припертий признав ся до всего, що мав на совісти. Виявив, що цїла гурма его товаришів-розбишаків приїхала до Галичини, але що в чисто рільничих сторонах їм трудно було укривати ся, то перенесли ся в сторони фабричні, особливо же до Моравскої Острави і постановила там зібрати межи робітниками ватагу розбишаків і аж тоді, коли зложать ватагу з місцевих людий, возьмуть ся до розбоїв на великі розміри. Маючи такі інформациї, вислала полїция кількох найлїпших аґентів разом з Пашиньским до Моравскої Острави, щоби там виловити розбишаків і відставити їх до Росиї.

— Про катастрофу осугову в Ґопенштайн в Швайцариї розповідають тепер ті, що єї пережили: В готели позасідали були якраз до вечері. В білярдовій комнаті грало кількох гостий в біляр. За хвильку опісля лежав вже біляр в ріцї Льонцї. Роздав ся глухий шум а відтак розкинуло людьми в готели на всї боки а місце нещастя наповнили крики перестраху і болю. Кілька осіб удушило ся за раз, другі ще лиш крикнули з болю а відтак по довгім часї сконали. Нещасливий інжинїр Ґілле крикнув: Ратуйте мене, я душу ся! — і згинув. Тяжко ранений інжинїр Сільва, котрому по катастрофі треба було відоймити ногу, мав за кілька днів їхати до Турину на свої заручини. Та й Американець Мервартъ мав за дві недїлї оженити ся. Єго наречена приїхала в неділю по катастрофі і застала вже лиш его трупа. Замітна річ, що всїм тим особам, котрі сиділи при столї і були плечима обернені до надходячого осуга, не стало ся нїчого, підчас коли всї тоті, що були грудьми обернені, погинули. З того можна вносити, що удушене наступило внаслїдок сильного напору воздуха а не від снїгу. Кухар і кухарка мали на стілько притомности, що поклали ся чим скорше на землю і їм не стало ся нїчого.

— Нещасливі пригоди. Як будують у Львові, може послужити доказом слїдуюча пригода: На розї ул. Бляхарскої а Рускої вибудовано дім на три поверхи, при котрім ще працюють мулярі. Вчера рано около 10 год. станув на вікнї помічник мулярский Бронислав Пастушиньский а коли опісля зіскочив з вікна на склепінє третого поверха, оно завалило ся під его тягаром і він впав на склепінє другого поверха, котре також завалило ся. Бідний чоловічиско задержав ся аж на підлозї першого поверха. Внаслїдок тої мимовільної вандрівки з третого поверха на перший Пастушиньский потовк ся собі тяжко і покалїчив голову і руки. Стация ратункова подала єму першу поміч а відтак відставила его до шпиталя. — В будинку реставрацийнім на Погулянцї спали постійно два наймити Александер Сикора літ 14 і Йосиф Ожуха літ 20. Оногди напалили они в печи, заткали і полягали спати. Коли вчера рано господар хотів їх побудити, застав вже лиш два трупи. На місци нещастя явила ся комісия судово-лїкарска а відтак відставлено тїла до інститута судової медицини. — З Устя Зеленого доносять: Ві второк дня 10 с. м. хлопець з села Луки приніс збіже до млина і користаючи з вільної хвилї, сів собі побіч трибу, котрий вхопив его за кожух і потягнув межи веретена, де бідного хлопця розірвало на половину так, що він лиш кістьми хребтовими висів на трибі. Ноги єму зовсїм поломило. З якою силою триб его притиснув, можна собі уявити з того, що триб аж вискочив з панви і рух питля зовсїм здержав. Хлопчина помер притомно по кількох хвилях муки.

Господарство, промисл і торговля.

ЦЇНА ЗБІЖА у ЛЬВОВІ
дня 13 марта:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·60	до 11·80
Жито	10·30	до 10·50
Овес	6·50	до 6·70
Ячмінь пашний	6·70	до 7·—
Ячмінь броварний	7·20	до 7·80
Ріпак	—·—	до —·—
Льнянка	—·—	до —·—
Горох до вареня	8·50	до 10·—
Вика	5·80	до 6·20
Бобик	6·50	до 6·80
Гречка	—·—	до —·—
Кукурудза нова	8·20	до 8·40
Хміль за 56 кільо	—·—	до —·—
Конюшина червона	80·—	до 95·—
Конюшина біла	35·—	до 50·—
Конюшина шведска	80·—	до 95·—
Тимотка	28·—	до 34·—

Телеграми.

Відень 14 марта. Вел. кн. Сергій Михайлович прибув тут о 7 год. 10 мін. рано. На двірци повитали его Архікн. Франц Фердинанд в мундурі росийскім, командант корпуса, командант міста, намістник, президент полїциї, почетна компанїя з горугвою і музикою та приділена вел. князеви служба почетна, разом з членами амбасади росийскої. Вел. князь був в мундурі полковника свого австро-угорского полку артилєриї. Архікнязь привитав ся сердечно з гостем. Музика заграла імн росийский. Вел. князь перейшов вздовж почетної компанїї а відтак відбуло ся представлене членів обох світ і почетної служби. Опісля поїхав вел. князь до Бурґу, де замешкав.

Триест 14 марта. Корабель „Аліс" австро-американьского товариства прибув тут і привіз з Ню Йорку 1500 еміґрантів вертаючих в рідні сторони. Всї від'їхали окремим поїздом переважно до Хорватиї і Галичини.

Загреб 14 марта. Сойм хорватский відрочено нинї серед величезної бучі на основі королївского рескрипту.

Петербург 14 марта. Полїция перевела ревізию в льокали редакциї лїберальної часописи „Столичная Почта", забрала численні манускрипти і арештувала дві особи.

Париж 14 марта. Доносять з Петербурга, що бону, арештовану в домі Столипіна, випущено знову на волю.

Християнїя 14 марта. Стортінґ. Під конець дискусиї над престольною бесїдою палата відкинула вступ недовіря, предложене лївицею, 70 голосами против 53 а вотум недовіря предложене социялїстами 113 голсами против 10. При першім голосованю социялїсти голосували против вступ недовіря лївицї. Коли отже в обох голосованях показала ся більшість опозицийна 63 голосів против 60, то правительство подасть ся до димісиї.

Пекін 14 марта. Японьский посол предложив заступникам хіньского правительства слїдуючі предлоги в справі корабля „Катсумару": Видане того корабля і салютоване фльоти японьскої в присутности японьского консуля. Коли тоті жаданя будуть сповнені, Японїя зрікає ся претенсий до заплати за оружиє, яке було на корабли. В противнім же случаю і скоро би Хіна задержала оружиє, то мусить заплатити цїну купна тогож оружия.

НАДІСЛАНЕ.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).